

Ko sta dospela v vilo, jima je stopila sama Severica nasproti, a Traven je odšel soproge prosit, da sprejme doktorja.

Toda Matilda ni hotela slišati ničesar. Odločno je izjavila, da ne sprejme nobenega doktorja. In Traven je šel potrht od nje ter poslal k nji svojo taščo; toda tudi ta se je vrnila, ne da bi bila kaj opravila, a poznalo se ji je, da ni bil baš prijeten nje nastop pri hčeri.

Makso se je ustavil še nekoliko časa, sedel s Travnom v vrtno lopo in mu priporočal, naj pripravi soprogo vsaj do tega, da zapusti svojo sobo, da se vsaj izprehaja po vrtu med zelenjem in cvetjem, da se morda popelje včasih na izprehod, ker drugače se utegne izcimiti iz takega njenega stanja prava pravcata melanholija, ona grozna, tihotapna bolezen, gotova predhodnica smrtonosne sušice. Priporočal je nazadnje tudi Severici, naj pazi, da ne bode hči vedno sama. Ako ni možno drugače, naj se ji včasih vsili in naj jo izkuša razvedriti. —

Ti nasveti so pomagali le malo, kajti Travnovka ni pustila do sebe. Navadna družba, ki se je zbirala v vili, je morala biti zadovoljna s tem, da se je vselej Matilda opravičila, da je bolna. In to je potrdil tudi doktor Lovrin, kateri je prihajal na Travnovo prošnjo večkrat v vilo, da bi se cela stvar ne videla, kakor bi se bila Matilda samo naveličala te nekdanji nad vse priljubljene družbe . . .

(Dalje prihodnjič.)

LISTEK.

† Anton Majaron. — Zopet nov grob! Položili smo vanj nadarjenega, plemenitega, ponosnega mladeniča, ki je preminil v najlepši dobi svojega življenja. Dne 2. maja smo pokopali v Borovnici Antona Majarona, pravnika in člana kluba realistov na Dunaju, o katerem je »Zvon« že lani poročal. S pokojnim A. Majaronom se je zgrudil v grob resen, moški, plemenit značaj, kakršnih je najti le malo. A s tem lepim značajem je družil Majaron tudi lep talent, od katerega smo smeli pričakovati še najlepših sadov. Poleg več krajših spisov, ki jih je princel iz njegovega peresa listek »Slov. Naroda«, je spisal v »Edinost« lepo zasnovano povest »Borovške gracije«, ki je zbudila občno pozornost; zbudila je tudi spričo občutljivosti prizadetih nekaternikov nekoliko hrupa, ki pa se je kmalu poglobil. — Dasi mu je neizprosna smrt iztrgala iz rok pero, ko je je komaj zastavil, je vendar dokazal z vsemi spisi, kar jih je bilo natisnjenih, lep pisateljski talent. V vseh spisih Majaronovih biva realistično jedro, zdrav humor in prijetna ironija. — Bodi blagemu mladeniču blag spomin!

J. C. O.

Cvetje s polja modroslovskega. Kratek sestav glavnih modroslovskega. Spisal dr. Frančišek Lampe. V Ljubljani. Tiskala kat. tiskarna. 263 str. v mali osmerki. — Knjižica obseza kratek